

REDACTIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisorile nefrancațe nu
 se primesc. Manuscrispe
 nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
 următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Duka Nachf.
 Max. Augenfeld & Emerich Lesner.
 Heinrich Schalek. Rudolf Wasse.
 A. Oppelke Nachf. Anton Oppelik.
 În Budapesta: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein & Bernat. În Ham-
 burg: Maroy & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 riă garmond pe o colonă 6 or.
 și 30 or. timbru pentru o pu-
 blicare. — Publicări mai dese
 după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
 seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U I L X I I .

„GAZETA“ iese în măcare și.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumeră la toate ofi-
 ciele poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgul Inului Nr. 30, eteșit
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
 v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 115.

Brașov, Miercuri 26 Maiu (7 Iunie).

1899.

După Congres.

II.

Pesimismul nu e bună merinde pentru cei ce luptă în viața publică, fiind-că el exercită o influință descurajatoare și slăbește energia voinții. Dér optimismul este nu mai puțin periculos în viața publică politică, deore-ce te face să le judeci toate mai mult după dorința, ce o ai, decât după realitate, și timpesce simțul față cu pericolul amenințător, răpindu-ți o bună parte din puterea de rezistență, ce trebuie să-o desfășuri pentru delăturarea lui.

De tot fatal pôte fi însă optimismul în momente critice, când totul atêrnă dela posibilitatea celei mai grabnice reculegeri a tuturor forțelor de rezistență, pentru a sta gata pe terenul de luptă și pregătit în fiă-care moment, de-a para lovitura iminentă din partea adversară.

Intr'o asemenea situațiã se află ađi și biserica noastră, în fața încercărilor de a-o subjuga unor interese străine de ea și de desvoltarea ei pacinică și liniștită.

De aceea ni-se pare nefirăscă, ba straniã chiar tendința manifestată din partea „Telegrafului Român“ de-a îndulci votul Congresului, care ori-cum ar fi interpretat, este și rămâne expresiunea unei situațiuni siluite în care se află biserica,—de a-l îndulci séu a-l înfrumșea prin întrebuintarea unei doze de optimism, care nu numai că nu e la loc, ci conturbă chiar într'un mod vătămător serioșitatea momentului.

Optimismul*) numitei foi se pronunță în admiterea din parte-i a posibilității, că „decă va fi bună-voință la aplicarea legii (art. XIV: 1898, relativ la întregirea venitorilor preoțesci), ea pôte contribui mult la o apropiere între poporul nostru și între politica guvernului“.

Să avem bine în vedere de ce se tracteză. Bine, că Congresul național bisericesc a enunțat, că sub anumite rezerve permite preoților să se folosescă de favorul oferit prin această lege, dér prin acesta n'a admis și n'a putut admite nici un moment, că legea însa-și, așa cum este, — independent de aceea cum va fi aplicată — vatemă autonomia bisericeii. N'a putut-o admite cu atât mai virtos, cu cât în cazul acesta ar fi desavuat toate protestele și luptele, ce le-a purtat biserica din cauza acesta în scop de a-se modifica acea lege pe timpul când nu era încă sancționată.

Insu-și „Teleg. Rom.“ recunoșce, că legea a lovit în autonomia bisericeii. Cum s'ar puté dér, ca printr'o aplicare binevoitoare a acestei legi să i-se schimbe într'atâta caracterul, încât să pótã eși de aici tocmai contrarul intențiunilor, de cari au fost conduși legislatorii la aducearea ei?

Înțelegem, că Congresul în situațiã, în care a fost pus și s'a pus,

*) În articolul I N-ful de ieri alineã ultimã, rândul 6, de jos în sus, în loc de „oportunism“ este a se ceti „optimism“.

a trebuit să accentueze, că dispozițiunile legii, prejudițioșe autonomiei bisericescii, ce isvoresc din neîncrederea față cu conduita morală și patriotismul preoțimei române, n'au nici un temei real, deore-ce această preoțime a escelat întotdeauna prin purtarea morală și prin patriotismul séu adevărat. Mai înțelegem că, în consecență, el apelază la guvern ca în executarea legii să nu dea nutremente bănușelilor, că prin ea se întesce la slăbirea disciplinei bisericescii și la vexațiunea neintemeiată a preoțimei noastre. — Dér nici decum nu putem înțelegem, cum chiar și în cazul cel mai favorabil al unei binevoitóre executări a legii, s'ar puté conchide între împrejurările date la o apropiere între poporul nostru și între politica guvernului?

O astfel de conclusiune, ori cum am lua-o, este prea bôcănă, prea de tot nepotrivită cu starea lucrurilor, prea umilitóre pentru biserica și pentru poporul nostru întreg, căci trece peste cadrul mai restrîns al intereselor bisericescii și intră în domeniul marilor interese naționale. Și unele și altele fiind însă în strînsă legătură și stând ađi în cel mai mare contrast cu ceea ce înțelegem noi sub „politica guvernului“, optimismul din cestiune apare nu numai cu totul escentric și cutezat, ci ridicul chiar în cea mai înaltă potență.

Nu scim, ce a indemnă numita fôia — care este în pozițiunea de-a cunoșce mai de-aprope cele ce se petrec în cercurile dirigitóre ale bisericeii — la o astfel de excursiune fantastică a ideilor sale. Ni-se pare însă, că a scris sub influința acelei suposițiuni, ce o aflăm între considerantele părții din urmă a votului Congresului și după care guvernul actual s'ar fi angajat a inaugura „un regim în spirit deakist“.

Tôte acestea mai merg, ca introducere pentru un postulat, care tocmai fiind-că este just, reclamă cel puțin dispozițiã spiritelor de pe vremile deakiste. A țese însă și mai departe o astfel de ideã într'un articol de diar, unde te poți pronunța mai liber, este nu numai un lucru cu totul nepotrivit, dér te pôte băga în cea mai mare încurcatură față cu faptele trecute și presente.

Pentru a dovedi acesta, vom pune numai dcuē întrebări, admittend un moment, că direcțiunea din vremile deakiste a fost mai tolerantă și mai conciliantă. Pôte crede ore cine-va, că ar fi posibilă reînvierea spiritului deakist față cu Românii în genere, pe câtã vreme vor fi în vigóre legile aduse de douădecă de ani încôce în diametral contrast cu spiritul de toleranță și conciliațiune? Al doilea, pôte crede om cu mintea sănătôsă, că acel spirit, care a evitat ori-ce conflict între guvern și biserica noastră, ar puté dăinui și numai 48 de ore, fiind în vigóre articolul de lege XIV: 1898?

Noi credem că Congresul, ca cea mai înaltă corporațiune bisericescã, prin aceea, că a cedat unei

situațiuni strîmțorate, a renunțat și a putut să renunțe la îndatorirea de a apêra drepturile autonome ale bisericeii în contra ori-cărei știrbirii și, în consecență, de a reinoi în împrejurări mai favorabile postulatele bisericeii, ca să se modifice dispozițiunile des numitului articol de lege, cari lovesc în autonomia ei.

Necum dérã, ca printr'o „dréptă și corectă“ aplicare a legii să pótã fi posibil a-se crea o basă pentru o apropiere între poporul nostru și între „politica guvernului“, dér nici măcar conflictelor între guvern și biserica, nu li-se va puté pune capêt, câtã vreme articolul de lege XIV 1898 privitor la congruã nu va fi dela rădêcinã revisuit.

Acêsta este convingerea noastră și nu credem, că ni-se va obiecta, că am fi greșiți, decă din concludus Congresului național bisericesc deducem mai mult tendința de a-se strecura printre încurcaturile și greutățile momentului pentru a-se reculege mai târziu, decât de a-se încrede bunăvoinței stăpânirii.

Decă însă s'ar continua în direcțiã optimistã indicatã mai sus, atunci s'ar puté întempla ca într'o di biserica să se trezescã, că sunt rupte toate podurile îndêrêtul ei și ca în adevêr sôrtea ei să atêrne numai dela grațiã puternicilor di lei. De ceea ce însă ne va feri Dumneșeu!

Crisa. Situațiã e neschimbatã. Probabil, că mâne séu poimãne se vor incepe êrãși pertractările în Viena. Spre scopul acesta, se diice, ministrul-președinte Szell va pleca ađi Marți la Viena. În cercurile parlamentare din Pesta se accentuează tot mai mult, că Szell e decis a nu ceda nimic din pactul încheiat cu partidele. Cel mult va face concesia, ca statutul de bancă să fiã pus în vigóre și, decã până la 1904 nu se va puté încheia pact definitiv, respective comunitatea vamalã se va desface, atunci să inceteze și privilegiul băncii. Se diice, că Szell s'a pus la dispozițiã monarhului pentru ori-ce eventualitate, dér despre o dimisiã a lui nu pôte fi vorba. Szell nu va dimisiona decãt cu întreg cabinetul. Cercurile maghiare väd situațiã fôrte criticã, și de unde câte-va diie înainte se legãnau în ilusiuni, ađi optimismul lor s'a prefăcut într'un fel de scepticism fără nãdejdi de isbãndã și victoriã.

Intruniri publice în Bucuresci. În ajunul alegerilor pentru corpurile legiuitóre se țin întruniri publice în tótã țera. Duminecã s'au ținut în Bucuresci douê întruniri publice. Una în sala Dacia a partidului conservator. Au vorbit d. N. Fleva, ministrul domeniilor, d. B. Delavrancea și ministrul de instrucțiune publicã, d. Tache Ionescu. La încheierea discursului séu d. T. Ionescu a făcut următorea declarațiã remarcabilã:

„S'a spus, că nu s'a vorbit nimic în programul rostit de d. prim-ministru în cestiunea naționalã. Tôte cestiunile mari sufletesci, în cari este vorba de frații noștri din alte țeri, nu pot face obiect de program al unui partid politic“.

Intrunirea s'a încheiat în tótã liniștea și ordinea la 6 ore séra.

A doua întrunire s'a ținut în sala Hugo de câtrã partidul liberal (gruparea sturdzistã). Au vorbit d-nii D. A. Sturdza, Ferechide, Daniolopol, Nacu și Pallade. Cel din urmă orator a cetit lista candidaților partidului pentru județul Ilfov. Cu acêsta s'a terminat întrunirea împraștiându-se cu toții în liniștea.

Revistã externã.

Conferența de pace își continuã lucrările. Una dintre comisiuni, care este însărcinatã cu esaminarea petițiunilor trimise la adresa biroului, a decis cu unanimitate, să eschidã ori-ce fel de obiect, care nu cade în cadrul conferenței. Pe diua de ieri a fost convocatã întrêgã comisiunea a treia, ca să asculte raportul vice-presidentului subcomisiunei, Decamps, asupra lucrurilor neresolvate. Subcomisiunea acêsta n'a rezolvat încã lucrările ei, cari stau din trei părți: cestiunile referitóre la drept, la intervențiune și la arbitrii aleși. Primele douê părți au fost desbătute și diferitele proiecte au fost contrase într'unul. În primul loc se va pune proiectul engles, care are cele mai multe prospecte de a fi primit de delegați.

Din Constantinopol se telegrafezã, că delegații turci trimiși la conferența din Haga au primit ordin, ca să se provôce, referitor la proiectul de desarmare, la împejurarea, că estensiunea teritorialã a Turciei, frontierele ei deschise în multe părți, precum și formațiunea litoralului, nu-i permit a-și reduce puterea armatã de ađi, ori a renunța la reformele militare proiectate, dér încã neesecutate. Turcia are cele mai pacifice intențiuni, însă în interesul siguranței ei interne și esterne ea are lipsã de forță armatã corêspunzătoare, pe care n'o pôte reduce în asemênare cu alte puteri.

Parlamentul spaniol a fost deschis în 2 l. c. printr'un mesagiu al reginei regente. În mesagiu se amintesc lovirile dureróșe ale sorții, cari au ajuns pe Spania, din cari însă poporul spaniol trebuie să tragã o învățaturã. Mesagiul spune, că tractatul de pace a fost ratificat prin regina regentã conform constituțiunei. Anunță apoi caderea unor teritorii de insule Germaniei și diice, că guvernul precedent era de părerea, că nu e consult, ca Spania să ținã pentru sine insulele Caroline, Falan și Marianelle. Din cauza acêsta s'a făcut și subscriș o învoialã cu împêratul Germaniei, în virtutea căreia amintitele teritorii se cedezã. Proiectul de lege referitor la acêsta va fi înaintat fără amânare camerei. Mesagiul constatã în fine, că Spania stã acum în bune raporturi cu tôte puterile și accentuează, că datoresce deobitã mulțãmire Papei, care cu autoritatea lui a sprijinit Spania în momente grele.

Am primit dela d-l Dr. E. Lemeny din loc următorea întimpinare, căreia din cauza lipsei de spațiu nu i-am putut da loc până ađi:

Brașov, în 31 Maiu 1899.

D-l Dr. Ioan Suciu êrãși se simte indemnă a lua în apêrare pe „Tribuna Poporului“ și sistemul nou inaugurat în diecesă Aradului prin alegerea de episcop a fostului vicar Goldiș; reflectând la articolul „Consummatum est“ publicat în nr. 107 din 15 (27) Maiu a. c. al „Gaz. Trans.“, imi adresezã în Nr. 97 al „Trib. Pop.“ o epistolã deschisã, în care rectificã câteva afirmațiuni de ale mele privitóre la persoana

d-sale, între acestea însă presară nise afirmațiuni atât de paradoxice, înocă imi e imposibil a-le trece cu tăcere.

După-ce constată d-l Dr. Suci, că d-sa nu a avut mandat pentru actualul sinod al eparchiei Aradului și că deci aderearea d-sale la candidatura vicarului Goldiș a fost de caracter platonice, riscă afirmațiunea, că actualul episcop al Aradului numai pentru aceea a primit numai 30 voturi, fiind-că s'a întrepus pentru el „Trib. Pop.“; decă această fôia nu lua poziția pentru el, atunci d-l Goldiș probabil reușia cu o majoritate mai mare. Acastă părere paradoxă o motivează d-l Dr. Suci cu împrejurarea, că d-l Hamza ar fi căpătat o sémă de voturi dela „Controlisti“, nu din sinceră aderearea la persôna d-sale, ci simplu numai din antagonism față de „Trib. Pop.“ Riscă d-l Suci mai departe afirmațiunea, că nu „Trib. Pop.“ a decis în privința alegerii de episcop, ci ea „a trebuit să se supună opiniei publice din diecesă, care pretindea imperativ ca să se pună capăt sistemului de guvernare a nêmurilor“.

Pentru a mă pute convinge despre corectitatea părerilor sale, mă invită d-l Dr. Suci la Arad, pentru ca să mă pot convinge din propria intuițiune despre stările deplorabile, cari au existat acolo în timpul domniei „neamurilor“, stări, cari au pretins ca necesitate imperioasă înfrângerea sistemului „neamurilor“.

În fine desminte d-l Dr. Suci afirmațiunea mea, că el de dragul lui Goldiș s'ar fi lăpădat de prietini săi de principiu, și după ce mă asigură, că el nu a stat și nu stă în solda nimêrui, încheie comunicându-mi, că „inima și mintea d-sale românească sprijinită de conștiința-i curată și de cunoșcerea nemijlocită a împrejurărilor o s'el învețe mai bine, ca ce este mai puțin stricacios pentru interesele bisericii și națiunii sale, decât patima ômenilor neorientați și preocupați“. La aceste reflexiuni ale d-lui Dr. Ioan Suci imi permit a observa următoarele:

1) Iau la cunoștință, că d-l Dr. Suci nu a avut mandat pentru actualul sinod, dér

2) Mă va ierta d-l Dr. Suci, decă nu-i voi pute crede, că d-l Goldiș ar fi primit mai multe voturi, decă „Tribuna Poporului“ nu se întrepunea pentru el. Motivarea acestei păreri este atât de nelo-gică, încât om cu mințile sănătoșe nu o pôte primi. Este foarte greu de crezut și stă în contradicție cu regulile psihologice, că séma aceea de „Controlisti“, cari afirmative i-au dat voturile archimandritului Hamza, s'el fi fost aderenți ai vicarului Goldiș și s'el fi dat voturile lor lui Hamza numai și numai din antagonism personal față de cei dela „Trib. Pop.“ Decă aceia, cari au votat pentru Hamza, ar fi fost aderenți de ai lui Goldiș, atunci ei de sigur pentru Goldiș votau, ér aderearea „Trib. Pop.“ la alegerea lui Goldiș tocmai făcea ca să dispară antagonismul, care afirmative a existat între séma aceea de „Controlisti“ și între „Trib. Pop.“ Că această părere a mea este corectă și corêspunde pe deplin regulilor psihologice, a putut'esperia d-l Suci în persôna sa proprie, căci d-sa, aderent al „Tribunei“ din Sibiu, din incidental alegerii de episcop al Aradului s'a depărtat de această fôia și s'a apropiat de „Trib. Pop.“ Dér s'el admitem, că de fapt „o sémă de Controlisti aderenți ai lui Goldiș numai și numai din antagonism personal față de „Trib. Pop.“ ar fi votat pentru d-l Hamza“, de aici încă nu urmază, că d-l Goldiș, decă „Trib. Pop.“ nu se întrepunea pentru el, primea voturi mai multe ca câte a primit; d-l Dr. Suci uită a face o socotélă aproximativă a acelor membri sinodali, cari numai de aceea au votat pentru vicarul Goldiș, fiind-că au fost induși în eróre prin legiunile de articuli tendențioși mai mari s'eu mai mici, pe cari i-a publicat „Trib. Pop.“ în contra „neamurilor“ și a „sistemului“ din ziua, în care s'a evacuat scaunul episcopesc de Arad și până în ajutorul alegerii.

3) Mă va erta d-l Dr. Suci, decă nu-i voi crede nici aceea, că „Trib. Pop.“ nu din convingere, ci numai de aceea s'a întrepus pentru vicarul Goldiș, fiind-că a trebuit să se supună opiniei publice din diecesă, care pretindea imperativ ca să se pună capăt sistemului de guvernare al „neamurilor“. (D-l Dr. Suci afirmă decă, că „Trib. Pop.“ și-a părăsit convingerile pentru ca să nu-și pèrdă abonenții; e semnul unei decadente colosale, ca o fôia se publice în colonele sale ca scusă pentru purtarea sa pècătôșă un astfel de testimoniu de paupertate). În fața împrejurării, că vicarul Goldiș a primit numai 30 de voturi față de 28, cari nu au fost pentru el, nici că pôte fi vorba de o opinie publică, care ar fi pretins „imperativ“, ca să se pună capăt sistemului de guvernare al „neamurilor“. Cei 28 membri sinodali, cari nu au votat cu Goldiș, tot în aceeași m-

sură formeză opiniunea publică ca și cei 30 cari au votat cu el. Decă decă „Tribuna Poporului“ a fost silită a renega principiile sale în urma presiunii, ce s'a exerciat asupra sa, atunci acea presiune nu s'a exerciat diu partea opiniei publice, ci din partea unei clice.

(Va urma.)

SCRIRILE ȚILEI.

— 24 Mai.

Nu merge cu maghiarisarea. O fôia ungrêscă, ce se intitulă „Magyar Tanitokepzô“, descopere, că ministrul ungrêsc al învățămêntului a făcut întrebare la corpul didactic dela preparandia de stat din Deva, care este cauza, că dintre 21 absolvenți ai institutului mai mult de jumătate au cădut la esamenul de calificățiune. Dascălii dela acel institut au răspuns, că pricina sunt „Valahii“. Atât de mulți elevi „valahi“ se presentă a fi înscriși printre cei cari cercetăză cursurile, încât „tinerii valahi au cucerit aproape formal această școlă dela Maghiari“. Urmarea este, dicit dascălii ungrî, că „Valahii“ nici în decurs de 4 ani nu-și însușesc limba maghiară; între sine ei vorbesc româneșce în timp liber și rezultatul e dubiu. Deja din școlile medii intră în preparandia fără cunoștința limbei maghiare. Ce e dér de făcut? Dascălii maghiarisatori sunt de părere, că un astfel de institut nu-și pôte implini misiunea, decât tinerii maghiari fiind în majoritate, și recomandă ministrului de instrucțiune, ca pe tinerii de naționalitate română s'el împartă în diferitele preparandii de stat așa, ca ei s'el formeze mai mult de 10% din ascultători. Mai departe, ministrul s'el urgiteze învățarea cu succes în școlile medii a limbei maghiare. — Nu se pôte un mai slab testimoniu de paupertate, ce-și dau înși-și maghiarisatorii, decă acesta.

Rêsplata muncii. S'a conferit medalia „Rêsplata muncii pentru învățămêntul primar“, clasa I, d-lor: V. A. Urechii, profesor universitar, fost ministru al instrucțiunii publice; Virgil C. Arion, profesor la seminarul central din București, fost secretar general la instrucțiune; Titu Maioreșcu, profesor universitar, fost ministru al instrucțiunii; Ștefan Mihăileșcu, fost inspector general al învățămêntului primar și normal primar.

Istoria bisericii Scheilor Brașovului. D-l Sterie Stinghe, student de filosofie în Lipsca, a publicat cu cheltuêla Bisericii S-lui Nicolae din Brașov textul prețiosului manuscris al protopopului de odinioară Radu Têmpê privitor la istoria bisericii S-lui Nicolae din loc. Împreună cu acest manuscris s'au mai publicat și 12 hrisôve dela demnitorii din Moldova, un hrisov al lui Dumitrașcu Vlaicu pentru moșia Budișteni, inscripțiile de pe biserică (din afară), cusăturile de pe hainele așa numite domnesce și inscripția de pe o tablă de aramă, ce a fost găsită în turnul bisericii cu ocaziunea reparării. Pentru istoria nostru națională, cum și din punctul de vedere al limbei, această colecțiune de documente e de neprețuită valoare.

Slovacii din America pentru Slovacia de acasă. Printre Slovacia din America se face propagandă pentru adunarea unui fond național pe séma conaționalilor din Ungaria. În fruntea mișcării s'a pus preotul Furdec, din America, care motivează necesitatea unui astfel de fond cu următoarele rânduri publicate în fôia slovacă din America: „Cele trei milioane de Slovaci nu pot să cadă pradă molochului maghiar. Tânguirile multe însă nu ajută nimica. Guvernul maghiar își cumpără învingerile cu bani. Are fonduri de dispozițiune. Trebuie să ne adunăm și noi un fond de dispozițiune ca cu ajutorul aceluia să putem apêra mai cu succes interesele Slovacilor din Ungaria. Trebuie să facem, ca Slovacia din Ungaria să trimită, cu banii Slovacilor din America, cel puțin un singur deputat național în dieta maghiară, care să le spună Maghiarilor la toate ocaziunile, că nu e bine să vîndă înainte pielea urșului neîmpușcat.“

Camera comercială și industrială din Brașov a ținut Sâmbătă în 3 Iunie, într'o sală a oficiului comitatens și sub președința d-lui vice-span Dr. Fr. Jekel, ședința de constituire. Biroul a fost reales unanim, și adecă: președinte Carl Fabritius, vice-președinti Lazar Gerô (secțiunea comerțului) și Gustav Eitl (secțiunea industrială), cassier Mih. Fleischer. În legătură cu ședința constitutivă, s'a ținut o adunare plenară ordinară a noiei camere. S'a încuviințat carerea secretarului de până acum Eug. Jekelius, ca să se pôtă retrage în pensiune din cauză de bôlă. S'a primit, mulțămindu-i-se pentru serviciile prestate până acum. În locul lui a fost ales locțiitorul de secretar de până acum M. Thomas.

Contele Thun — mire. O gazetă din Pilsen aduce scirea, că ministrul-președinte austriac, contele Francisc Thun, se va logodi încurând cu fiica mareșalului provincial al Boemiei, prinț George Lobkovitz.

Un dar micilor prinți români. D-l Mihail Jivadinovitch, avocat și fost ajutor de primar la Belgrad, un filo-român și mare admirator al suveranilor României, sciind cât de mult se interesează M. S. Regina Elisabeta și A. S. R. Principesa Maria de costumele diferitelor țeri, a trimis ca dar AA. LL. Regale două bogate costume sêrbesci pentru micii prinți Carol și Elisabeta. Costumul principelui se compune dintr'o cămășuță de pânză albă, în fir de mătase, țesută la rêsboi și brodată în fir și fluturi de aur; un pantalonăș de aceeași pânză; un pieptar de catifea violetă, brodat cu multă măestrie în fir și fluturi de aur, cu butoni de fir de aur; un ilic, asemenea de catifea violetă, brodat ca și pieptarul, în fir și fluturi de aur; un brêu țesut la rêsboi, în mai multe color; o pârchie de jambiere de catifea violetă, brodată în fir și fluturi de aur; o pârchie de ciorapi de fir de mătase galbenă, brodată de mână cu multă artă; o căciuliță de Astrakan, cu fundul de postav bordeaux, cu o cocardă tricoloră sêrbă, pe care este aplicat vulturul alb sêrbesc. Costumul principesei se compune dintr'o cămășuță de pânză albă în fir de mătase, țesută la rêsboi, brodată de mână în stilul național-sêrb; o fustă de pânză albă, țesută în fir de mătase, cu galonășe subțiri în fir de aur; o libadea de catifea violetă, brodată în fir și fluturi de aur, cu butoni în fir de aur, având la vîrf câte-o perlă; o pârchie de ciorapi în fir de mătase, ca cei de mai sus. Tote brodiările sunt lucrate de mână. D-l Gh. Arghyropolu, căruia A. Sa Regală Principele Ferdinand a binevoit a-i acorda permisiunea de a i presenta costumele mai sus descrise, trimise de d-l Jivadinovitch, a fost primit Marți la ôrele 2 30 p. m. la palatul Cotroceni.

Têrgul de rimători oprit. După informațiunile primite de căpitanul orașului, pe teritoriu orașului Brașov a izbucnit epidemia de rimători. În urma acesta s'a interzis vîndarea de rimători cu ocazia têrgului de țeră, ce se ține sêptemâna această.

Deraiare. Trenul accelerat, care a plecat alaltêri din Buda cătră Pragerhoff, a deraiat. Erau peste o sută de pasageri în vagone. Doi conductorii au primit rane grele și mulți călători contuziuni mai ușore. Locomotiva s'a împlântat în pământ, ér trei vagone de lângă ea s'au sfărmat în bucăți.

Representațiune în folosul societății Crucei-roșie. Suntem rugați a comunica, că direcțiunea societății teatrale maghiare din loc s'a aflat îndemnată a da în 12 Iunie n. o reprezentațiune în favoarea filialei societății „Crucei roșie“ a comitatului Brașov. Se va juca „Voivodul Țiganilor“, operetă de I. Strauss.

Exitus. În Blașiș se va serba poi mîne, 3 Iunie n., „exitus“-ul abiturienților dela gimnasiul român.

Duel între două fete. Jeane Leroy și Juliette Voland, amândoué fete tinere și frumoșe din Paris, erau amoresate de un

ținêr și nici una nu voia să-l cedeze celeilalte. S'au provocat la duel. Arma li a fost câte un cuțit de bucătărie. Scena duelului a fost locuința uneia dintre rivale. Cu trupul gol dela mijloc în sus, cu amor în inimă și cu focul urei în ochi, rivalele s'au duelat până ce amândoué au căzut scaldate în sânge. Au fost aflate aproape mörte și au fost duse la spital.

Atentat în contra lui Loubet. Din Paris se anunță, că la aleggările, cari au avut loc la Auteuil, d-l Loubet, președintele republicii franceze, era să fiă victima unor turburări destul de grave. Regaliștii și membrii ligilor au făcut demonstrațiuni în contra lui Loubet și a soției sale, strigând: Trăescă armata! Jos Loubet! Prăducându-se și manifestațiuni de simpatie lui Loubet, s'au născut încêrări și disordini grave, în mijlocul cărora un anume Christiani a atacat pe președintele republicii cu bastonul. El a fost arestat. La plecarea d-lui Loubet s'au produs noué scandaluri. Peste 100 de persône sunt arestate.

Șapte milioane de franci falși puși în circulațiã. În provincia Oran din Francia s'a descoperit țilele acestea o întinsă bandă de falsificatori de monede, dintre cari patru au și fost arestați. Această bandă a pus deja în circulațiã piese false în valoare de peste șapte milioane franci, și din ea fac parte numêroșe notabilități din lumea clericală și antisemită. Implicați și grav compromiși mai sunt apoi sub-directorul unui stabiliment de credit și un înalt funcționar pentru scaparea cărui se pun mari stăruințe. Acum afacerea se instruesce de parchetul Oran.

Correspondența „Gaz. Transilvaniei“.

Acăș, (Sêlagiu) 29 Mai 1899.

Onor. Redacțiune! În 18 Mai n. c. s'a făcut din nou alegerea de membri în congregațiunea comitatului Sêlagiu pentru cercul Acășului, deôre-ce alegerea făcută în Decembrie anul trecut s'a anulat. De acest cerc de alegere se țin comunele româneșce Unimăt și Supurul de jos, și comuna mestecată Acăș, unde majoritatea absolută a alegătorilor o formeză calvinii și jidanii, fiind Români puțini.

Opt ani au trecut, de când sunt preot, și în acest timp de vre-o cinci ori am pășit și eu ca candidat, dér nici-odată n'am isbutit. Acum cu deosebire erau înversunați Maghiarii. Lozinca lor era: „Ori-cine, numai popă valah să nu fiă ales“. Au și făcut tot posibilul să nu fiu ales; corteși peste corteși umblau cu trăsuri pe la alegători, cu vinars la mână și cu bilețul de votare în busunar. Eu consideram ca sigură alegerea mea, mai ales fiind-că de astă-dată făcurăm și un fel de pact cu Ungurii în sensul, ca să fiă ales un Ungur și un Român, eu adecă și solgăbirul Takács din Tășnad. Când a fost însă la urmă pășiră în contra mea înocă alți doi candidați: predicatorul calvinesc de aici și neaoșul „maghiar“ Rupf Béla, notar în Supur, cel dintâiu cu scopul să fiă ales, cest din urmă numai ca să-mi strice mie, credând, că toți Români din Unimăt și pôte și unii din Supurul de jos vor fi cu mine, împreună cu cei din Acăș. Așa ar fi trebuit să fiă. Nu s'a întâmplat însă așa, căci vre-o 14 alegători din 40 nu au votat pentru mine și ast-fel eu am căzut cu 49 voturi contra 57, pe cari le-a întrunit predicatorul calvin din Acăș.

Nu m'am mirat, că mai mulți Unguri și Jidani, cari mi-au promis pe cuvântul de „onore“, că vor vota pentru mine, și-au dat votul predicatorului calvinesc; nu m'am mirat nici de lozinca lor, că: „ori-cine, numai Valah să nu fiă ales“, precum nici de amenințările lor, că decă ar fi ales popă „Valah“ îi vor bate pe Români și cu deosebire pe popa lor și pe socrul s'eu Ioan Bran! M'am intristat însă și mi-a rănit inima vèdând că dintre Români din Unimăt n'au ascultat vre-o 12—14 de conducătorul lor, părintele protopop Gregoriu Pop și de judele de acolo V. Plosca, ci și-au dat voturile pentru notarul Rupf; ba

s'a aflat unul, cu numele Ardelean, care nu s'a rușinat a se imbia, că pentru 1 fl. 50 cr. va vota pentru mine, alt-fel însă nu!

Despre bieții alegătorilor români din Supurul de jos nu mai am ce să zic, căci aceia au venit 20 inși dintre 32 și toți, chiar și actualul dirigent postal, fostul cantor din Acâș, au votat pentru notarul Rupf!

Mai brav s'au purtat puținii alegători români din Acâș; aceștia, ca nici-odată, au fost solidari și toți au ascultat de mine, nevoțând nici unul nici pentru predicatorul calvin, nici pentru notarul Rupf. Invingerea mea era sigură și fără voturile Supuranilor, decât cei 14 Unimătanți n'ar fi ră-tăcit.

Oh, voi, foștii mei credincioși, voi Români mei din Unimăt, pe cari atât de mult m'am silit a vă lumina și a vă des-cepta în timpul cât eram între voi, — voi Români fiind, astăzi nu țineți cu Români?... Unul se teme, că nu-l va „cununa“ notarul, altul că nu-i va da pas pen-tru vite, alții din alte temeri și slăbiciuni s'au lăpădat de un preot românesc și și-au dat votul pentru adversar! Ce lucru de rușine!

Ast-fel am căzut pentru a cincia oară! Nu se poate spune, cât este de mare și de îngrozitor terorismul, corupțiunea și ilegalitatea. Luptatu-ne-am destule-ori, der când după crâncenă luptă au reeșit numai Ro-mâni la comitat, — alegerea s'a nimicit, ca a doua-ora să nu mai fie aleși; când facem pact cu ei, își calcă cuvântul, căci se bazează pe forță și terorism.

Părintele protopop Greg. Pop spune, că și D-sa a probat în mai multe rânduri, der în tot-déuna fără succes. Decât o constituția ca asta, mai bine de-o sută de ori un absolutism cinstit.

Preotul Băliban.

Desființarea deportării în Siberia.

Țarul Rusiei a făcut o plăcută sur-prisă acum un an universului civilizat: A dat alarma în privința marelui pericol so-cial, pe care-l constituie înarmările din ce în ce mai formidabile, și a propus desar-marea treptată a națiunilor. O a doua sur-prisă nu mai puțin frumoasă ni-a făcut-o Nicolae al II-lea zilele trecute, când a ho-tărât crearea unei comisii, care sub pre-sidenția ministrului de justiție să elaboreze înlocuirea deportării în Siberia prin alte pedepse mai demne de civilizația timpului.

Se pare, că țarul rus și-a propus, ca și Titus, să nu piardă vremea înzadar pe acest pământ, ci să constate, decât nu în fiă-care și, cel puțin în fiă-care an, că a făcut ceva pentru omenire.

Vorbind de acest eveniment, „Le Gau-lois“ spune, că însemnătatea lui filosofică și socială nici nu poate fi măsurată.

Siberia! Ce visioni teribile, nefaste și înfricoșate evocă acest nume legendar, in-scris cu litere de sânge în memoria ome-nirei!

Incurând o nouă Siberia va renasce din florosa Siberia descoperită și cucerită de cazaucul Ermak, și din grozăviile ei nu va mai rămâne, decât amintirea și litera-tura, pe care a inspirat-o. Căci este o în-trégă literatură, care zugrăvesc și blas-tămă ororile Siberiei. Dela marele poet rus Nekrasoff, care a scris: „Țără blăstămată! de ce te-a mai descoperit Ermak?“ și până la *Pohod na Sibir* al lui Alexandri, nu este țără, în a cărei literatură se nu strălucescă prin un cap d'operă inspirat de înfiorăto-rea și înghețata Siberia.

Decă măsura Țarului este dictată de un sentiment de umanitate al autocratului rus, de sigur însă, că nici considerațiunile economice n'au fost cu totul străine de de-cisia, pe care totă lumea civilizată a aplau-dat-o cu o via bucurie. Rusia asiatică a în-trat într-o nouă fază de dezvoltare, de prosperitate și de progres, a cărei dese-vărsire poate că n'o vor vedea, decât rasele viitoare, der care promite să fiă grandioasă. Progresele culturai, ale industriei, ale tutu-ror formelor de activitate omenescă sunt colosale în Siberia de dincoace de Baikal; dezvoltarea bogățiilor naturale ale vastului

imperiu a luat proporțiuni uriașe de câți-va ani, de când s'a început întreprinderea monstră a drumului de fier transiberian.

Un singur lucru paralizează evoluți-nea binefăcătoare din această regiune: Este deportarea în Siberia — pe lângă condam-nații politici — a criminalilor de toate ca-tegориile, este invasiunea continuă a celor mai periculoase elemente sociale, a triștilor și nenorociților reprezentanți ai tuturor vi-țiilor, nebuniilor și crimelor omenesci. Acesta este reul misterios, care perva-tesce populația siberiană, variată, ca însă-și țera, în care călătorul constată contrastele cele mai ciudate în climă, în fertilitatea solului, în toate caracterele geografice.

Nu scim nimic, seu mai nimic des-pre această imensă și legendară țără de ex-piațiune, tristeță și doliu. Câți, chiar din omenii culti, știu, că — fără a mai vorbi de alte deosebiri dintre diferitele părți ale Siberiei — întinsul imperiu trebuie împăr-țit în două părți cu totul distincte: Si-beria cisbaikaliană și Siberia transbai-kaliană.

Prima parte, prin natura solului, prin climă și prin gradul ei superior de civi-lizația, se apropie de Rusia europeană și poate fi considerată ca o prelungire natu-rală a ei.

Departa de a fi un loc de surghiun, ea este ținta unei mișcări de emigrare vo-luntară, care împinge în fiă-care an sute de mii de Slavi, învinși ai vieții, spre un pământ mai tiner și mai promițător. Cu fiă-care și se populează și se civilizează mai mult câmpiile nesfârșite, cari se întind din Urali până la Baikal.

De treci Baikalul, începe o nouă lume, adevărate regiuni tragice și desolate, a că-ror faună și floră n'au nimic european, supuse la inundațiuni periodice, la o climă teribilă și ale căror particularități au isbit întotdeauna imaginațiunea călătorilor.

În Siberia transbaikaliană trăiesc încă puternice tradițiunile negre ale trecutului. Aci colonizațiunea conservă un caracter pe-nitenciar. Colouul este aproape întotdeauna un deportat, un captiv, un omșă liberat; regiunea este presărată cu teribile închi-sori pentru recidiviști, pentru criminali ne-îmblandiți seu pentru omeni, a căror poli-tică a părut cu deosebire primejdiosă.

Incurând, grația generosității și pre-vederei politice a Țarului, Siberia peniten-ciară va începe să între și densa pe calea dezvoltării economice, pe care i-o asigură marile lucrări tehnice începute. Ca și în Siberia cisbaikaliană, vom vedea și în Si-beria blăstămată de poezii, înflorind bine facerile civilizațiunei, răsărind și desvoltân-du-se în mod fantastic orașe, ca Celiabinsk și ca Vladivostok.

Dare de sémă și mulțamită publică.

Zărnesci, 21 Maiu v. 1899.

Cu ocaziunea produțiunei teatrale musicale și declamatorice, ținută de corpul învățătoresc din Zărnesci în 19 Aprilie 1899 cu elevii de șoolă și tinerimea adultă, au încurs în favorul înființării unei reuniuni de cântări dela On. public sprijinitor ur-mătoarele contribuiri:

Dela P. T. Domni: Ioan Dan prot. on. 2 fl. 50, N. Garoiu avocat 1 fl., Dr. Iancu Mețian 4 fl., Ioan Străvoiu paroch 1 fl. 50, Lazăr Nastasi prof. 1 fl., Vas. Goldiș prof. 2 fl., Ioan Gogonea comp. 2 fl., Nestor Podariu notar 2 fl., Vartolomei Neuciu compt. 2 fl., Aurel Cntean farma-cist 2 fl., Ioan Kabeșiu comp., Azuga 5 fl., Dr. Mețian, Odobesci 2 fl. 40, Ioan Gligore v. notar 1 fl., Bucur Mețian primar 1 fl., D-șorele Șuster 1 fl., I. Broser 1 fl. 50, Dumitru Pop inv. Toh-vechiu 2 fl., D-l Pop Brașov 1 fl., Ioan Pișcu 1 fl., Aron Pană 1 fl., Lemeny George 1 fl., Ioan Comsea 1 fl., Ioan D. Comsea 1 fl., I. Gürtler 2 fl., Colf. Péter 50 cr. A. Mucea 70 cr. N. Ciu-ran 50 cr. Pleșea et soții 1 fl. 20, Stan Pișcu 1 fl., Stan Străvoiu 2 fl., George Ilie comerc. Rășnov 2 fl. 50, I. Garoiu stud. 30 cr. N. Garoiu pedagog 30 cr. N. M. Dan 1 fl., N. Lupu stud. 40 cr. St. Garoiu 30 cr. I. Ionica silvicultor 1 fl. 50, I. Co-leșiu 1 fl. 50, D-șora Herepei 2 fl., Ana Șona 1 fl. 50, N. Tipei 1 fl., M. Mihui 1 fl., N. Hübner 1 fl., N. Barciu 50 cr., I. Străvoiu 60 cr. I. Vl. Dan 1 fl. Stoica Ga-roiu 40 cr. B. Moroe 20 cr. A. Badiu in-

v. 1 fl., Veiserthel comp. 2 fl., I. Pleșea 30 cr. Véd. Motorog 40 cr. Pompilie Dan prof. 1 fl., N. Cinteza medic 1 fl., Iancu Ionoviciu 2 fl., I. Gărniță 1 fl., N. Dan collector 1 fl., N. Lazăr 50 cr. T. Sperchez 1 fl., Earoa Șona 1 fl., I. Pop 1 fl., Irimie Nan 1 fl., Șerban Gridan 40 cr. Duvlea A. Ilie 40 cr. V. Crăciun 30 cr. Nec. Runcen inv. Bran 1 fl., A. Oprea Toh-vechiu 1 fl., N. N. 30 cr. I. Vulsan 1 fl., A. Dan 50 cr. N. Nema croitor 1 fl., N. Baiu 40 cr. M. Dan 30 cr. Orvatu Gh. 30 cr. N. Bătușariu 30 cr. B. Gateiu 20 cr. B. Băța 10 cr. G. Garoiu 50 cr. B. Garoiu 50 cr. G. I. Garoiu 30 cr. Oratie Baiu 58 cr. St. Mețian 50 cr. Brătean sergent 1 fl., Gar Sandor 50 cr. Borbeli 50 cr. Nișcov Radănea 48 cr. Nec. Grozea Toh-vechiu 1 fl., G. Babeș Bran 2 fl., C. Ionoviciu 1 fl., I. Dan 1 fl., N. Minea 1 fl., A. Tipei 1 fl., N. N. 1 fl., Nișcov, Ventoiu, Minea 65 cr. Aron Me-țian 50 cr. Ioan Comsea Baiu 1 fl., Iosif Mi-nea 1 fl., N. N. 60 cr. I. Colesiu 30 cr. I. Garoiu 20 cr. V. Dardaicea 15 cr. Du-velea, Sperchez, Dan 45 cr. N. N. 85 cr. Coles, Gărnița, Popa, Chișudea 60 cr. Spo-riș, Coles, Bătușar 35 cr. Rotariu, Gațeu 30 cr. T. Vulsan 50 cr. N. Colan 1 fl.

Suma totală încursă 107 fl. 31 cr., dela tombolă 23 fl. 30 cr., la olaltă 130 fl. 61 cr. Subtrăgându-se speșele cu 67 fl. 61 cr. rezultă un venit curat de 63 fl.

Pentru sprijinul material și moral oferit, primescă P. T. Domni contribuții și pe calea acesta adănc simțita noastră mulțamită și recunoștință.

Din conferința învățătorilor rom. gr. or. din Zărnesci.

Vartolomeu Bude, Ioan Sperchez,
director școl. ca președinte. not.

Literatură.

În editura tipografiei „Unirea“ N. Ju-gănaru, din Sinaia, a apărut:

„Sfânta Ana (Sinaia)“ după date, tradiții și legende. O scrisoare de valoare isto-rică, datorită penei Părintelui Arch. Ni-foin, superiorul mănăstirei Sinaia. Cu 25 cruceți, trimiși la tipografia N. Jugănaru (Sinaia) în mărci postale ungare, se espe-déză franco.

„Războiul pentru neaternare, po-vestit pe înțelesul tuturor de George Coș-buc“, este o carte nu numai cât se poate de interesantă, bine scrisă și atrăgătoare, der tot-odată și foarte efitină, decât nu chiar cea mai efitină între cărțile românesce apă-ruite până acum. Un exemplar în format mare 8° de 283 pagini costă numai 50 cr. (cu posta 55). Abia a eșit de sub tipar și toate diarele grăbesc a recomanda cu cea mai mare căldură această prețioasă și insu-ficitătoare operă a d-lui Coșbuc. Cu deose-bire ar fi de dorit să se răspândescă cât mai mult în straturile poporului, fiind ea în adevăr scrisă „pe înțelesul tuturor“. Pentru a înlesni procurarea, s'au depus și la „Tipografia A. Mureșianu“ câteva eșem-plare, de unde doritorii o pot căpăta cu prețul arătat mai sus.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 5 Iunie. Diarele de aici, pe baza informațiunilor, ce dăc, că le-au primit dela consulatul ro-mân, anunță, că Regele Carol al Ro-mâniei va face în luna lui Iunie o călătorie în Rusia.

New York, 5 Iunie. Acea parte din mesagiul de tron al Spaniei, în care se vorbește despre cedarea in-sulelor Caroline în favorul Germa-niei, este întimpinată cu simpatie din partea diarelor de aici. „Times de New-York“ ia cu plăcere la cu-noscință cedarea insulelor „în favo-rul eminentului și puternicului im-periu german“. Acesta, dăce, va în-tări Statele-Unite în tendința lor, de a pute deschide lumii insulele Fi-lipine.

DIVERSE.

Din lumea milionarilor. După un calcul aproximativ, în anii din urmă au trecut din America în Europa ca zestre nu mai puțin decât 200 de milioane de dolari seu 1 miliard de franci. Jumătate din această sumă colosală a trecut în Franca. Contesa Castelane, născută Gould, de ex., a adus bărbatului frumusea zestre de 75 milioane de dolari (un dolar în bani de-ai noștri face cam 2 fl. 50 cr.)

Interesant e, oă pe când Americanele se mărită după europeni numai din ambiția, (ca să devină contese, princese etc.) și nici când din amor, milionarii americani în cele mai multe casuri ascultă numai șoptele inimei lor la legarea căsătoriei. Ast-fel milionarul Hovard Gould a luat de nevastă pe actrița de circ Clemens, ér Johu Flan-ger, în etate de 50 ani, a luat de nevastă pe actrița de 24 ani Mandeclick. Nota ca-racteristică a bagătașilor americani e, că nu prea au copii. Percurgând de ex., buleva-rdul 5 din New-York, te pun în uimire cele 45—50 palate splendide, der riset, gălăgi de copii nu vei auzi răsunând din acele pa-late; abia patru familii au copii: familia E. Rossevelt, J. Gould, J. Stern și John Jacob Astor. Între 45 de familii de milio-nari abia patru au la olaltă 12 băeți.

Curios mijloc contra beuturii. De curând în Rusia s'a adoptat un curios mij-loc de a lupta contra alcoolismului. Muni-cipalitatea din Petersburg a înlocuit cele 25 000 de debite existente prin 5.000 de stabilimente supravegiate direct de stat. În aceste stabilimente nouă alcoolul este vândut în flacone mici, cari nu numai oă conțin puțin alcool, der și acesta este mult atenuat. Apoi debitele sunt la forțe mari distanțe unul de altul și consumatorul nu poate cumpăra, decât un falcon pe și din fiă-care.

Etatea căsătoriilor. În fiă-care stat etatea prescrisă pentru închiarea căsătoriei este alta. În Germania era prescrisă până acum 18 ani pentru bărbați; după noul codice german însă se pretind ați 21 ani pentru bărbați și 16 pentru fete. În Aus-tria pentru ambele sexe se cere etate mi-nimală de 14 ani. În Franca și Belgia bărbatul pentru a se pute căsători trebuie să fie de 16 ani, ér fata de 15; în Spania 14 ani bărbatul și 12 femeia; așa și în El-veția și Grecia. Rusia face excepțiune în privința acesta. Aici se recere dela bărbat minimul etății de 14 ani, pe când din par-tea femeii se recere 16 ani. În Turcia că-sătoria nu e condiționată de etate, ci fiă-care se poate căsători când voesce, numai să aibă anumită cunoscință din religiunea mosaică.

Un Job modern. În apropiere de Londra trenul accelerat a trecut diarele tre-cute peste un bătrân cu numele Sheppard Robert, a cărui vieță face să ne aducem aminte de vieța lui Job din bibliă. Prima nenorocire l'a ajuns în 1869. Era vizitiu la un neguțător de cărbuni și a ajuns odată sub roțile carului, cari i-au trecut peste cap. Toți îl credeau mort și l'au dus la morgă. Tocmai voiau să l înmormenteze, când „mortul“ s'a treșit din ameteala, ce-i causeră durerile. Ajuns în spital, i-s'a făcut o operație periculoasă, în urma că-reia și-a pierdut buza inferioară. După lungi suferințe se vindecă în sfârșit și éraš și se apucă de lucru. Nu mult însă a întârziat să-l atingă a doua nenorocire. Sheppard ajuns éraš în spital, căci în atelierul, în care lucra, o mașină i-a tăiat patru degete dela mâna stângă. S'a vindecat însă éraš și s'apucă din nou de lucru. Lucra la un grădinar; der abia trecu un an, și din nou îl ajunse a treia nenorocire. Pe când lucra în grădină, un spin i-a înțepat ochiul drept, pe care și-l'a pierdut. Peste un an, când muncia ca tăetor de lemne, a lunecat se-curea soțului seu din mână și i-a lovit bra-țul așa, încât a trebuit să-i fiă amputat. Acum nu mai putea nici să lucreze și trăia din mila cunoscuților. Der sörtea tirană nu l'a iertat nici să möră în pace — ea l'a dus înaintea unui tren, care a pus capăt vieții lui pline de suferințe.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Dr. Sterie N. Ciurcu.

IX Pelikangasse Nr. — 10, Viena.

Consultațiul cu celebritățile medicale și cu specialiști dela facultatea de medicină din Viena.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Maiu 1899.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities and their values.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities and their values.

Cursul pieței Brașov.

Din 6 Iunie 1899.

Table of local market prices in Brașov, listing various goods and their values.

Sz. 1646 — 1899. Ilkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

Legal notice regarding the liquidation of the estate of Boboia Domnica, detailing the assets and the court's decision.

Legal notice regarding the liquidation of the estate of Boboia Domnica, detailing the assets and the court's decision.

Legal notice regarding the liquidation of the estate of Boboia Domnica, detailing the assets and the court's decision.

Kelt Fogarason, 1899. évi mártius hó 14 én.

A fogarasi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

SCHUPITER kir. albró

604 1-1.

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

Notice regarding advertising rates and terms for the newspaper.

Administr. „Gazetei Trans.“

Vendare de Ghiatã

Notice regarding the sale of land or property.

Heinrich Kleverkaus

1-3.606. Strada Hirscher nr. 6.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale cãii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1899.

Large railway schedule table with multiple columns for routes, train types, and departure/arrival times.

Notã: Órele însemnate în stãnga staþiunilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre înseamnã orele de noapte. — Simbolul aratã cu capul direcþia, încãtrãu merge trenul.